

PRZEWALCZYĆ (3) *vb pf*

e *prawdopodobnie jasne (tak w prze-); w formach odmiennych a pochylone.*

[*fut 3 pl przewalczą.*] ◊ *praet 3 sg m przewalczył (3).* ◊ [*3 pl m pers przewalczyli.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Pokonać, zwyciężyć (3) :

Przen (2) :

[*przewalczyć przeciwko komu: przedię piłmo powiada/ iże brony piekielne nie przewalczą [non praevalerunt Vulg Matth 16/18] przeciwko wiernym Pánłkim GilPos 292.*]

Zwrot: »(śmiercią) śmierć (wieczną a. [czyjq]) przewalczyć« (2): PAn Kryłtus gdy iuż z martwych włtác raczył/ á łwą śmiercią śmierć náłzę przewalczył [destruxit quidem mortem Vulg 2.Tim 1/10]/ czterdzieści dni tu raczył przebywác ArtKanc G16, F4.

a. *W walce (1) :* [A Słthałá łie woyná ná niebie/ Michał y Anyołowie iego walczyli ze Smokiem. A Smok woiował y też Anyołowie iego á nie przewalczyli [*non valuerunt Vulg Ap 12/8*] *GilPos 290.*]

przewalczyć kogo (1): Day tak P. Bog do końca łtrzedz nas zawżdy raczył/ Gdyż Sarmatow Monárcha żaden nie przewalczył. MycPrz I Bv.

Synonimy: a. pobić, poborzyć, pogromić, pokonać, porazić, zwyciężyć.

Formacje współrdzenne cf WALCZYĆ.

Cf [NIEPRZEWALCZONY]